

POSTANOWIENIE

Dnia 18 maja 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Żmij (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Paweł Czubik

SSN Elżbieta Karska

w sprawie ze wniosku B. W.

o stwierdzenie nieważności wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z roku 2020 i 2015, wyborów do Sejmu i Senatu z roku 2019, 2015 i 2011 oraz wyborów do Parlamentu Europejskiego z roku 2019 i 2014 r.,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 18 maja 2022 r.,

odrzuca wniosek.

UZASADNIENIE

Pismem datowanym na dzień 30 czerwca 2021 r. B. W. wniósł o stwierdzenie nieważności wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z roku 2020 i 2015, wyborów do Sejmu i Senatu z roku 2019, 2015 i 2011 oraz wyborów do Parlamentu Europejskiego z roku 2019 i 2014 r.

Jako przyczynę stwierdzenia nieważności wyborów wnioskodawca wskazał sprzeczność z art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. 1997, nr 78, poz. 483) oraz ustawy z 2011 r. (Dz.U. 2021, poz. 113).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek podlegał odrzuceniu ze względu na jego niedopuszczalność.

Zgodnie z art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz.U. nr 78, poz. 483 z późn. zm.) inicjatywa ustawodawcza przysługuje posłom, Senatowi, Prezydentowi Rzeczypospolitej i Radzie Ministrów. Powyższy przepis został wskazany przez wnioskodawcę jako podstawa stwierdzenia nieważności wyborów. Wnioskodawca w uzasadnieniu pisma nie wskazał jednak z jakich przyczyn uważa, że przeprowadzone wybory, nieważności których domaga się stwierdzenia, były sprzeczne z art. 118 ust. 1 Konstytucji RP. W ocenie Sądu Najwyższego przepis ten nie może i nie stanowi podstawy do stwierdzenia nieważności wyborów.

Dalej wnioskodawca jako podstawę do stwierdzenia nieważności wyborów wskazał ustawę z 2011 r. (Dz.U. 2021, poz. 113). We wskazanym publikatorze pod numerem porządkowym znajduje się ustawa z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy. Podobnie jak w powyższym przypadku, wnioskodawca ponownie w uzasadnieniu pisma nie wskazał z jakich przyczyn uważa, że przeprowadzone wybory, nieważności których domaga się stwierdzenia, były sprzeczne z przepisami kodeksu wyborczego.

Niezależnie od powyższego, wniosek o stwierdzenie nieważności wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, wyborów do Sejmu i Senatu oraz wyborów do Parlamentu Europejskiego nie został przewidziany ani na gruncie prawa Unii Europejskiej, ani na gruncie konstytucyjnym, ani w kodeksie wyborczym. Przepisy Kodeksu wyborczego przewidują natomiast protesty wyborcze przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej (art. 321), przeciwko ważności wyborów do Sejmu i Senatu (art. 241, oraz 258 w zw. z art. 241), przeciwko ważności wyborów do Parlamentu Europejskiego (art. 336), jednakże wniosek B. W. nie może być uznany za protest wyborczy ponieważ nie został złożony w przewidzianym do tego czasie wynikającym z przepisów Kodeksu wyborczego.

W powyższych okolicznościach wniosek B. W. należało uznać za niedopuszczalny i w konsekwencji odrzucić (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 19 września 2019 r., I NSW 69/19).

Biorąc te okoliczności pod uwagę Sąd Najwyższy postanowił, jak w sentencji.

